

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 18 października 2016 r. – Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Rada
(Sprawa T-351/13) ⁽¹⁾

[Dumping — Przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chin — Ostateczne cło antydumpingowe — Skarga o stwierdzenie nieważności — Bezpośrednie oddziaływanie — Indywidualne oddziaływanie — Dopuszczalność — Ustalenie wartości normalnej — Artykuł 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 — Zasada niższego cła — Artykuł 9 ust. 4 rozporządzenia nr 1225/2009 — Obowiązek uzasadnienia]

(2016/C 441/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd (Suzhou, Chiny) i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG (Roding, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Neuhaus, H.-J. Freund i B. Ecker)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert i B. Driessen, pełnomocnicy wspierani przez B. O’Connora, solicitor i adwokat S. Gubel)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. França i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 372/2013 z dnia 22 kwietnia 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1008/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, w następstwie częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 112, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Crown Equipment (Suzhou) Co. Ltd i Crown Gabelstapler GmbH & Co. KG pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 31.8.2013.

Wyrok Sądu z dnia 18 października 2016 r. – August Storck/EUIPO – Chiquita Brands (Fruitfuls)
(Sprawa T-367/14) ⁽¹⁾

(Unijny znak towarowy — Postępowanie w sprawie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego — Unijny słowny znak towarowy Fruitfuls — Dowód rzeczywisty — Artykuł 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2016/C 441/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: August Storck KG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: I. Rohr, A.-C. Richter, P. Goldenbaum, T. Melchert i T. Reher, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: początkowo przez A. Pocha, następnie przez G. Schneidera i D. Gája, i oraz w końcu przez D. Gája, pełnomocnicy).

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Chiquita Brands LLC (Charlotte, Karolina Północna, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: L. Bakers, avocat).

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 marca 2014 r. (sprawa R 1580/2013-5) dotycząca postępowania w sprawie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego toczonego się między Chiquita Brands i August Storck.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 27 marca 2014 r. (sprawa R 1580/2013-5) w zakresie, w jakim potwierdził decyzję Wydziału Unieważnień stwierdzającą wygaśnięcie kwestionowanego znaku towarowego odnośnie do „słodczy” zawartych w klasie 30 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego w sprawie międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług na potrzeby rejestracji znaków towarowych z dnia 15 czerwca 1957 r. w brzmieniu zmienionym.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron ponosi koszt własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.

Wyrok Sądu z dnia 18 października 2016 r. – Sina Bank/Rada

(Sprawa T-418/14) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Dostosowanie żądań — Dopuszczalność — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Oczywisty błąd w ocenie — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)

(2016/C 441/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sina Bank (Teheran, Iran) (przedstawiciele: B. Mettetal i C. Wucher-North, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i D. Gicheva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i dotyczące stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady, w brzmieniu wynikającym z ogłoszenia z dnia 15 marca 2014 r. skierowanego do osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi przewidzianymi w decyzji Rady 2010/413/WPZiB oraz w rozporządzeniu Rady (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2014, C 77, s. 1), o pozostawieniu nazwy skarżącego w wykazie zawartym w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. 2010, L 195, s. 39), zmienionej decyzją Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. (Dz.U. 2010, L 281, s. 81), i w załączniku IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012